

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

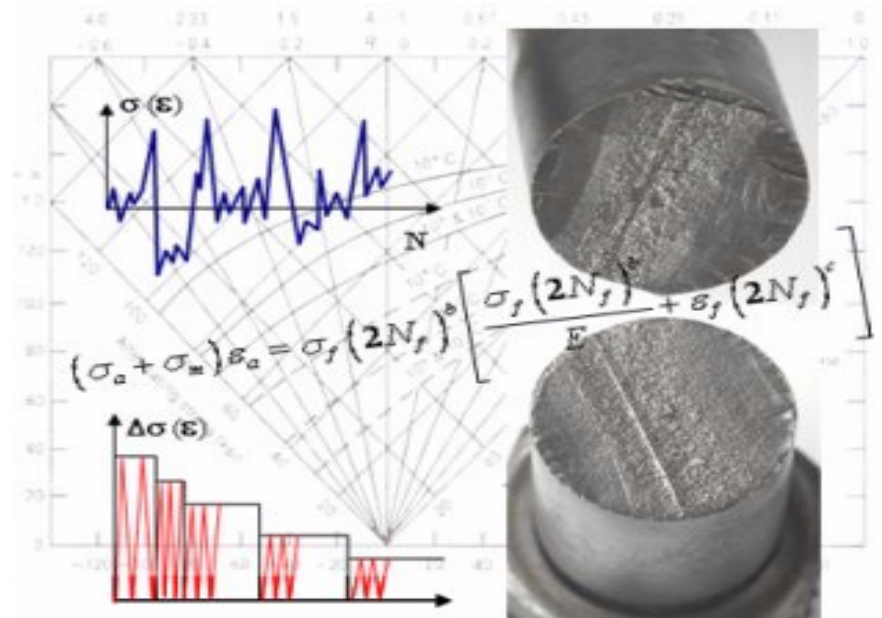
Obsah:

- Zemřel biskup Jaroslav Škarvada str. 8
- **Co se dělo:** Kytary a obrazy na Tetíně... str. 10
- **Svědectví z Kurzů Alfa v Řevnicích:** Prozření, nebo „obrácení“ ? str. 13
- Stanovisko ČBK k mediální kritice papeže...str. 13
- **Ze života svatých** Sv. Brigita str. 14
Sv. Benedikt a druhové str. 15
- **O našem nejstarším písemnictví** Svatý František z Assisi – Chvalozpěv stvoření.....str. 15
- „Vodětec“ s mečem a v bráně „nedvěd“.....str. 16
- **KMŠ:** Prázdninové přípravy na září str. 19
- **Fejeton:** Jadrná sobota str. 20
- Vlčácké zúčtování...str. 21
- **Oceloti:** „Cyklo“ výprava str. 22
- Kdy už ta krize konečně

„Únava materiálu“

Vzpomínám si, jak jsme se ještě v době mých studií na strojní průmyslovce učili o „únave materiálu“, kdy namáhaná součástka devětadevadesátkrát vydrží stejné zatížení, a poté prostě „praskne“. Asi tak, jako když rukama ohýbáme drát sem a zase tam, a to tak dlouho, dokud neztratí pružnost a nám nezůstanou v ruce jeho dva kusy.

To, co platí o věcech z kovu, plastů či jiných druhů

redakční archiv

materiálu, platí také o člověku, o každém z nás. Všichni dobře známe stav, kdy jsme unavení a přetížení, kdy pomalu, ale jistě ztrácíme pružnost, stáváme se stále nervóznějšími a podrážděnějšími, všechno nám začíná vadit, a běda, když se nám v tu chvíli někdo postaví do cesty! To pak občas stačí opravdu málo a najednou to v nás „rupne“, ačkoli jindy bychom to v pohodě zvládli. Výsledkem pak často bývá výbuch hněvu, scéna jako vyřítá z italského filmu, stáváme se sopkou, která okolí ochromí podobně jako nedávno ta islandská leteckou dopravu...

Není čas prázdnin a dovolených vhodnou příležitostí se sebou něco dělat?

J. Pecinovský

Zprávy z farnosti

Změna pořadu bohoslužeb během prázdnin

O prázdninách bude kvůli dovoleným a jiným aktivitám nový pořad bohoslužeb ve farnosti:

	Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
Beroun	10.00	8.00	19.30	8.00	18.00	18.00	
Králův Dvůr	8.00						
Loděnice	9.30						
Tetín	11.00						
Chýňava	16.00						
Svatý Jan							18.00
Nižbor							16.30
Vráž							16.30 (3. sobota)
Hýskov							16.30 (4. sobota)
Hudlice							15.00 (1. sobota)

Slavnost sv. Petra a Pavla. Na úterý **29. června** připadá liturgická slavnost apoštolů sv. Petra a Pavla. Mše sv. bude v den slavnosti v kostele sv. Jakuba od 18.00 hodin.

První pátek v měsíci – 2. července. Mše svatá začíná v kostele sv. Jakuba v 18.00 hodin, po ní bude následovat adorace před Nejsvětější svátostí oltární. Od 17.00 hodin je též možné v kostele sv. Jakuba přijmout svátost smíření.

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje. Na pondělí **5. července** připadá liturgická slavnost našich věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje. Bohoslužby budou:

- v Berouně od 10.00 hodin
- v Železné od 11.00 hodin

Svátek sv. Jakuba – 25. července, poutní slavnost. Svátek sv. Jakuba, patrona naší farnosti, připadá letos na neděli 25. července. Poutní slavnost ke cti světce budeme v Berouně slavit v neděli 25. července. Po dopolední slavnostní mši sv. od 10.00 hodin bude na farní zahradě malé „agapé“. Prosíme, abyste také s sebou přinesli něco sladkého či slaného k zakousnutí a tak pomohli společné agape připravit.

Svátek Proměnění Páně. V pátek 6. srpna budeme slavit svátek Proměnění Páně. Mše sv. bude v kostele sv. Jakuba od 18.00 hodin. Po ní bude následovat adorace před Nejsvětější svátostí oltární. Od 17.00 hodin je též možné v kostele sv. Jakuba přijmout svátost smíření.

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Na neděli **15. srpna** připadá liturgická slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Mše sv. budou dle nedělního rozpisu.

Poutní mše sv. v Železné. V neděli **15. srpna** bude od **16.00 hodin** v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Železné sloužena poutní mše svatá. Bohoslužba v Chýňavě tuto neděli nebude.

 Poutní mše sv. v Králově Dvoře. V neděli **15. srpna** bude od **8.00 hodin** v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Králově Dvoře – Počaplech sloužena poutní mše svatá. Po ní bude na místní faře maléagapé.

 Bohoslovecká praxe: Ve dnech 22. 8.- 5. 9. bude v naší farnosti prožívat svou bohosloveckou praxi pan Jan Primus, jenž po prázdninách nastoupí do 4. ročníku teologické fakulty UK. Prosíme o modlitby za něj i za všechny bohoslovce.

 Farní knihovna je otevřena v neděli v sudém týdnu (kromě 11. 7.), tedy 25. 7., 8. 8. a 22. 8. od 11.00 do 11.30 hodin v přízemí fary vBerouně.

 Letáček „Nedělní liturgie“: Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.

 MALOVÁNÍ: Milí farníci. S malou skupinkou příznivců jsme po svolení P. Josefa domluvili, že vymalujeme kaplanku. Je to místnost pro výuku náboženství, biblické hodiny atd. Tento plán by se měl uskutečnit **12. - 16. července**. Většinou v podvečerním čase. Pokud by někdo rád přidal ruku k dílu, necht' se prosím ozve na tel.:732 3731 96 - *Veronika Frantová*. Velmi to oceníme. Ještě bych ráda upozornila, že pokud někdo máte v kaplance uschované věci, tak je raději do tohoto data odneste. Vše, co nebude mít majitele a bude se zdát nepotřebné, bude pryč. Velmi se těšíme na spolupráci na společném díle, které bude sloužit celé farnosti.

S přáním všeho dobrého vaši bratři a sestry v Kristu.

 Omezení vjezdu a zákaz parkování na farním dvoře. Vzhledem k tomu, že farní dvůr se stále více stává „veřejným parkovištěm“, kam si někteří často jen zaparkují a „jdou si po svém“ (např. po nákupu během trhů, či po úřadech...), a to někdy i lidé, kteří s farností nemají nic, nebo jen pramálo společného, a také proto, že provoz na farním dvoře je již takto dále kvůli hluku, množství parkujících aut, výfukovým plynům i bezpečnosti dětí v KMS zcela neúnosný, respektujte prosím následující opatření:

- **Parkování na farním dvoře bude dále možné pouze pro místní kněze (2 místa), zaměstnance Arcibiskupství pražského (2 místa) a Katolické mateřské školy (2 místa)!**
- Rodiče, kteří přivázejí své děti do KMS, mohou na farní dvůr s dětmi zajet pouze s tím, že **zde pak nebudou parkovat**. Totéž platí i pro odpolední provoz, kdy si pro své děti přijíždějí.
- Rodiče, kteří přivázejí své děti na výuku náboženství, rovněž žádáme, aby děti přivezli a odvezli, ale během vyučování na dvoře neparkovali.
- Pro ostatní aktivity v areálu farních budov (společenství maminek, chrámový sbor, farní charita, skauti...) platí rovněž zákaz parkování.
- Výjimky jsou v nutných případech po předchozí domluvě samozřejmě možné.

Věřím, že tento nepopulární krok budou všichni farníci akceptovat a že tak bude pohyb na farním dvoře snadnější a jednodušší. Snadnější bude i případné odhalení „černých řidičů“, kteří nejsou našimi farníky a kteří si až dosud, zvláště v době trhů, klidně na dvoře zaparkovali. Během prázdnin pak dojde i k technickému vyřešení této situace. *Děkujeme za pochopení.*

 Nový oltář v kostele sv. Jakuba: Akce „nový oltář“ pro kostel sv. Jakuba v Berouně byla ukončena kvůli malé podpoře ze strany věřících. Během roku se podařilo nashromáždit necelých 120.000,- Kč, což je jen cca ¼ předpokládaných nákladů. Z tohoto důvodu se prozatím se zhotovením nového oltáře v kostele sv. Jakuba nepočítá. Vybrané finanční prostředky budou dárčům vráceny, nebo budou se souhlasem dárců použity na jiné farní výdaje.

 Biblické hodiny o prázdninách nebudou, sejdem se zase v září, informace najdete v příštím zpravodaji.

 Pravidelné návštěvy nemocných: Naše „staré a nemocné“, kteří se nemohou účastnit bohoslužeb, či se ocitli kvůli nemoci v těžké životní situaci, bychom rádi navštěvovali pravidelně, a to **každou středu od 9.00 – 12.00 hodin**. V případě nutnosti nebo „naléhavého případu“ pak volejte **kdykoli(!)** na naše tel. čísla 724 227 853 (P. Josef Pecinovský) nebo 605 981 000 (P. Cyril Kubánek).

 RANNÍ CHVÁLY - modlitba breviáře. Každou neděli před hlavní mší svatou v 8.30 hodin se v Berouně společně modlíme ranní chvály i v období prázdnin. Jste srdečně zváni.

 Setkávání maminek o prázdninách. Maminky z berounské farnosti (a okolí) se během prázdnin určitě budou nadále setkávat, ačkoliv možná ne pravidelně a povětšinou mimo objekt berounské fary. Bude se jezdit na výlety, na koupaliště, na návštěvy a o každém dalším setkání bude každá maminka zpravena skrze mail či sms. Pokud by nějaká nová maminka chtěla i s dětmi přijít mezi nás a účastnit se prázdninových setkání, necht' se nebojí volat číslo 732 508 097! :) Těšíme se na prázdniny, ale i na nově příchozí!

 Modlitební spolčo o prázdninách. Tým MS se překvapivě jednohlasně usnesl, že spolčo nebude mít „prázdniny“☺ - tudíž budeme se normálně vídat, jako dosud, ve čtrnáctidenních intervalech (samozřejmě jak nám rodinné dovolené dovolí) – osvědčily se nám čtvrtední večery od 20 hodin v budově kaplanky na berounské faře, čili termíny modlitebního spolča by měly být následující: **1. 7., 15. 7., 29. 7., 12. 8. a 26. 8.** Pokud by setkání mělo být zcela zrušeno, na dveřích kaplanky bude v daný termín vývěska o zrušení. Jinak se na Vás velmi těšíme! Přijďte☺

Tým MS

 Výstava obrazů Jana Kutry. Jan Kutra se narodil v Olomouci, vystudoval Uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti a AVU v Praze. Žil a pracoval dlouhá léta v Praze a od roku 1996 bydlí v Poděvousích v okrese Domažlice. V poslední době se ve svém díle zaměřuje především na náboženské motivy. Výstavu je možno navštívit o víkendech od 10 do 17 hod. a v době prázdnin denně s průvodcem.

 Ministrantské setkání pro mladší ministranty se během prázdnin nekoná, další je plánováno na sobotu 11. září.

 Put'ák: Zveme starší ministranty na pěší putování od **5. července** odpoledne (sraz v Hostíně u Vojkovic ve 13 hod. - možno vzít z Neratovic autem, nebo přijet již v neděli večer) a následný pobyt v Hostíně u Vojkovic (pro starší ministranty) do neděle **11. července**. S sebou věci na přespaní v lese (batož, spacák, karimatku) - dvě noci budeme spát pod širým nebem, pracovní a sportovní oblečení a plavky.

Info: Jan Štromajer (tel. 721 314 100)

 Pout' Izrael 2010 s P. Benediktem Hudemou 11. – 20. 10. 2010. Zájezd koncipovaný CK Miklas tour podobně jako loňská jarní pouť do Svaté země. Případní zájemci se mohou hlásit přímo otci Benediktovi, který zde bude „průvodcem“ po biblických místech. Cena: 22.500,- Kč. **Kontakt: benedikthudema@atlas.cz, 724 209 774.**

Z vikariátu

 Františkánský klášter v Hájku. **10. 7. sobota mše sv. v 10.30** za kněze internované v Hájku, celebruje P. Jaroslav Ptáček O.Cr., **24. 7. sobota mše sv. v 10.30** z památky sv. Anny, celebruje P. Michal Pometlo OFM, **1. 8. neděle mše sv. v 16.00** svátek Panny Marie

Andělské – Porciunkula, celebrují bratři františkáni, **14. 8. sobota mše sv. v 10.30** ze svátku Nanebevzetí Panny Marie, celebruje P. Michal Pometlo OFM Kontakt: Františkánský klášter v Hájku, Červený Újezd 43, pošta Unhošť, 273 51, tel. 312 697 125, mob.: 604 872 004, web: www.klasterhajek.ic.cz, č. účtu: 510110200257/0100.

 Poutní mše svatá na hradě Karlštejn. V neděli **15. srpna** od 16.00 hodin bude na hradě Karlštejn v kapitulním kostele Nanebevzetí Panny Marie sloužena poutní mše svatá, ke které jste všichni zváni.

Koncerty v kostelích

 Poutní svatojakubský koncert v sobotu **24. 7. od 16.00 hodin** - varhanní koncert Pavly Bočkové a Svatojakubské scholy cantorum v kostele sv. Jakuba. v Berouně.

 Varhanní duchovní hudba ve Filipově Arte Musica a Římskokatolická farnost Jiříkov pořádají od **4. 7. do 29. 8. 2010** každou neděli IV. ročník mezinárodního varhanního festivalu „Varhanní duchovní hudba ve Filipově“. Koncerty budou znít v bazilice Panny Marie ve Filipově.

Skauti

 Světýlka ukončila pro letošní rok schůzky. Rozloučila se přespáním v klubovně a krátkým výletem do Koněpruských jeskyň. Cestou jsme si zahráli pěkných pár her, počasí nám přálo, a proto jsme si výlet moc užili. Všechny děti zdravíme a těšíme se zase v září, Veruli a Zuzka.

 Vlčata nemají přes prázdniny schůzky. První vlčácká schůzka bude opět v pátek **3.9.2010** od 17.00 - 19.00 pod vedením Pavla Schöberleho - Mauglího a Jana Franty - Frantíka. Pokud máte doma synka, který by chtěl chodit do vlčat a bude už mít za sebou 1.třídou ZŠ, tak ho přiveďte na první zářijovou schůzku. Budeme se těšit. *Frantík a Mauglí*

 Zpráva z ORJ (okresní rady junáka): náš Berounský skautský okres pořádá dohromady 16 táborů, kterých se účastní 537 osob, z toho 406 dětí a celková délka strávených dnů na táborech je 222 dní

 Zpráva ze střediskového sněmu: Dne 4.6.2010 proběhl v našem středisku řádný střediskový sněm, na kterém bylo zvoleno nové vedení střediska: vůdce střediska: Lukáš Klimovič – Lukin, zástupce vůdce střediska: Jan Franta – Frantík, volení členové střediskové rady: Robert Žárský – Hubert, Jan Marek, Lenka Čaplová – Šťovka, revizní komise: Jan Kebrle – Kéba, Eva Hazuková – Viki. Nové vedení se ujme své funkce v polovině srpna 2010

 Skautský letní tábor 2010. Místo konání: **Libež, okr. Benešov**, cca 6 km od Libže je Vlašim, Termín: **17.7. 2010 – 31.7. 2010** Web o táboře: www.tabor-radostanadeje.webnode.cz Tyto stránky mají sloužit rodičům "našich" dětí především v předtáborovém čase. Najdou se zde informace, dokumenty, formuláře k táboru, které jsou průběžně v kládány.

KMŠ

 Letní uzavření KMŠ. Provoz Katolické mateřské školy končí v tomto školním roce v pátek 25. června 2010. Od pondělí **28. června** do neděle **29. srpna** je školka uzavřena. Během letních prázdnin připravují zaměstnankyně budovu na další školní rok a čerpají dovolenou. Pokud rodiče potřebují na toto období zajistit docházku svého dítěte do předškolního zařízení, mohli požádat o náhradní umístění do jiné MŠ, která v Berouně letní provoz zajišťuje. Po prázdninách **bude provoz zahájen v pondělí 30. srpna**, nově přijaté děti nastupují ve středu 1. září 2010.

- **Promítání během prázdnin** nebude. Další promítání z cyklu **Letem světem**, tentokrát s **Janem Markem**, je plánováno na září. O dovolených získáte jistě spoustu materiálu na promítání a tak už se těšíme na vaše návrhy a na nová cestování prostřednictvím digitální techniky. Máte-li chuť a zážitky z cest, nejen exotických, přihlaste se prosím na tel. 602 129 195, vasku@omadeg.cz- Alois Vašků.

- **Pravidelná páteční setkání** se v období prázdnin nekonají. Připravují se ale různé nahodilé akce, kontaktujte: spolcoberoun@centrum.cz

FARNÍ CHARITA BEROUN

- **Pomůžete nám?** Farní charita Beroun hledá dobrovolníky na úpravu oděvů, páráni log a značek z textilního zboží, zabaveného Českou obchodní inspekcí. Upravené oblečení bude dál sloužit pro humanitární účely. Můžete nám pomoci ve dnech : 19., 22. a 26. července. Další termíny si lze domluvit individuálně. Kontaktujte nás na telefonním čísle 724 310 939. Děkujeme.
- **Kurzy počítačové gramotnosti.** Farní charita Beroun nabízí od září volná místa v kurzech počítačové gramotnosti. Naučíte se základy práce s počítačem, internetem a e-mailem, psát, vytvářet tabulky a prezentace v programech MS Office. Cena kurzu 500,- Kč / měsíc. Pro seniory 40% sleva. Výuka probíhá 1x týdně v bloku 90 minut. Zaručujeme osobní přístup. Přihlásit se můžete na tel. 605 009 309, Ondřej Sklenička.
- **Pomůžeme vám uspět:** FCH Beroun zahájila od června nový sociální projekt s názvem „Pomůžeme vám uspět“ Hlavním cílem projektu je zvýšení úspěšnosti klientů programu v oblasti pracovní integrace. Zaměřuje se na odstraňování bariér znesnadňujících rovnocenný vstup a udržení se na trhu práce prostřednictvím poradenských služeb, motivačních aktivit a programu tréninkového zaměstnávání. Dále projekt zahrnuje podporu při rekvalifikaci a další podpůrná doprovodná opatření. Patří sem například pracovní diagnostika - vyhledávání práce podle toho, co klient skutečně umí, pomoc při jednání s úřady, lékaři a zaměstnavateli, pomoc při řešení sociální situace, ale také aktivity probíhající v přirozeném prostředí klienta - např. podpora při péči o domácnost a vlastní osobu a podpora při zacházení s finančními prostředky. Součástí projektu jsou i dvě tréninková pracoviště, pro muže i ženy. V pravidelně pořádaných job klubech budou mít klienti projektu k dispozici internet a další informace, týkající se řešení sociální situace jednotlivých osob. Projekt se orientuje především na osoby, které potřebují zvláštní pomoc. Jde zejména o osoby po ukončení výkonu trestu, osoby společensky nepřizpůsobivé, osoby ze sociokulturně znevýhodněného prostředí a osoby, které se ocitly v mimořádně obtížných poměrech nebo v nich žijí. (Jedná se zvláště o ty, kteří pečující o dítě do 15 let a ocitli se v sociálně nepříznivé situaci, a osoby do 25 let věku vyrůstající bez rodin.) Tato skupina byla rozšířena na základě aktuálních společenských faktorů a předchozích zkušeností organizace o vybrané skupiny osob hledajících práci a vyžadujících individuální přístup: osoby pečující o dítě do 15 let, osoby starší 50 let a osoby do 25 let. První účastníci programu již započali fázi sociálního poradenství a tréninkové práce. Projekt je financován z Evropského

sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a ze státního rozpočtu ČR.

Mgr. Soňa Křikavová koordinátorka projektu 724 310 939, 311 516 657 e-mail: socrehabilitace@charita-beroun.cz

✚ Pomozte nám dokončit azylový dům! Azylový dům pro matky/otce s dětmi v tísní budujeme v obci Lochovice, vzdálené 10 km od Hořovic. Přístřeší rodinám v tísní zde nabídne objekt bývalé fary, který právě prochází rozsáhlou rekonstrukcí. Celkové náklady na výstavbu a vybavení činí 14,7 milionu korun. Pro realizaci projektu bylo rozhodující získání grantu z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Čechy. Rekonstrukce objektu bude z tohoto evropského grantu financována do výše 13,6 milionu korun. Zbývající náklady ve výši 1,1 milionu je nutné opatřit z jiných nestátních zdrojů. Za účelem dofinancování projektu oslovujeme veřejnost formou sbírky Pokojíčky. Na její konto dárci přispěli k 31.5. 2010 celkem 254 000,- Kč, z toho 22 000,- Kč formou DMS. Dále se nám podařilo získat na stavbu finanční podporu ve výši 550 000,- Kč od německé nadace Renovabis. **V tuto chvíli nám chybí na dokončení projektu 296 000,- Kč.** Stavba včetně vnitřního vybavení a dětského hřiště na zahradě objektu by měla být dle harmonogramu dokončena k 31. říjnu 2010. První uživatele by měl azylový dům přivítat již začátkem roku 2011. Azylový dům poskytne přechodné ubytování a podpůrné služby rodičům s dětmi, kteří se ocitli v nepříznivé sociální situaci spojené se ztrátou bydlení. Cílem je pomoci překlenout těmto rodinám obtížnou životní situaci a snížit nežádoucí dopad krizové situace rodiny na další vývoj dítěte. Kapacita domu je 5 samostatných ubytovacích jednotek pro matky, popř. otce s 1 – 2 dětmi a 1 krizová ubytovací jednotka pro úplnou rodinu s dětmi v tísní. Pro všechny bytové jednotky bude sloužit společná kuchyně s jídelnou a společenským zázemím. V přízemí objektu působí Betlém, klub pro děti a rodinu, který nabízí odborné poradenství a výchovně vzdělávací programy. Po dokončení celkové rekonstrukce bude doplňovat služby azylového domu. Další fází rozsáhlého projektu představuje dostavba zázemí pro volný čas na zahradě objektu. Tato stavební akce si vyžádá další zhruba 1 milion korun.

Děkujeme. *JUDr. Jana Cívínová, ředitelka Farní charity Beroun*

V případě, že Vás náš projekt zaujal, můžete ho podpořit formou dárcové SMS nebo poukázat finanční dar na účet Veřejné sbírky Pokojíčky Farní charity Beroun: 0400642379/0800.

Více informací: www.sbirka-pokojicky.cz

Více informací o činnosti organizace: www.charita-beroun.cz

Zprávy odjinud

 Arcibiskup Duka převezme pallium. O slavnosti sv. Petra a Pavla **29. června 2010** předá papež Benedikt XVI. při mši svaté pražskému arcibiskupovi Dominiku Dukovi OP ve vatikánské bazilice sv. Petra pallium. To je symbolem Dobrého Pastýře a Ukřižovaného Beránka a obléká ho pouze papež a arcibiskupové metropolitě. **Pallium je pruh z bílé ovčí vlny** s aplikacemi pěti černých hedvábných křížů. Vlna je získána ze dvou beránků, kterým papež žehná ve svátek sv. Anežky Římské (21. ledna). Symbolizují ztracenou ovečku, kterou se vydává hledat a zachraňuje Dobrý Pastýř, a zároveň Ukřižovaného Beránka, obětovaného za spásu lidstva. Pallium vyjadřuje také jednotu s Římskou církví. Může je oblékat pouze papež a arcibiskupové metropolitě.

 Letní tábor rodin YMCA - Živá rodina zve na letní tábor rodin na Pavlátově louce u Nového Města nad Metují v termínech 8.-14. 8. a 14.-21. 8. 2010. Dospělý 2100,- Kč (nečlen 2300,-

Kč), děti malá porce 1700,- Kč (nečlen 1800,- Kč), děti velká porce 1900,- Kč (nečlen 2100,- Kč), malé děti, které se nestravují 400,- Kč (nečlen 600,- Kč). **Program:** chystáme soutěže, olympiádu, noční hru, táboráky, výlet, besedy o zajímavých tématech. Dopolední součástí tábora jsou kurzy pro manžele a rodiče (přednášky, diskuse a poradenství psychologa k problematice manželství a rodiny), souběžně probíhá program pro děti od 3 let. **I. turnusu se zúčastní psycholog pro dospívající mládež.** Chceme, aby si s námi užili rodiče i děti! **Pokud nedostatek financí by byl hlavním důvodem vaší neúčasti na táborech rodin - obraťte se na nás, uděláme vše pro to, abyste se mohli zúčastnit. Zatím se vždy podařilo najít řešení. Bližší podrobnosti a přihlášky na adrese YMCA – Živá rodina, Na Poříčí 12, 110 00 Praha 1, tel. 224 872 421, mail zr@ymca.cz, www.zr.ymca.cz**

21. ročník Katolické charismatické konference se bude konat ve dnech **7. až 11. července 2010** v Brně. Hlavní program proběhne v moderním pavilónu F na brněnském výstavišti BVV. Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle a také náměstek primátora města Brna MUDr. Daniel Rychnovský. Program konference tvoří přednášky, adorace, neformální setkání, společná modlitba a bohoslužby. Jak se přihlásit? **1. Přihláška přes internet** na adrese <http://konference.cho.cz>, **Přihlašování přes internet bude ukončeno 1.7.2010 ve 12.00 hodin.** **2. Přihláška poštou - přihlášku pošlete nejpozději 20.6.2009** Pokud nemáte přístup na internet, vyžádejte si na tel. čísle: 777087736 (volejte pouze mezi 17 a 19:00) zaslání tištěné přihlášky, kterou nám potom vyplněnou zašlete na naši brněnskou korespondenční adresu: Pavlína Pastyříková, Puchýřova 13, 628 00 Brno. Důležité upozornění: Nekopírujte tištěné přihlášky!!! Na každé přihlášce je totiž uveden jiný variabilní symbol, abychom byli schopni identifikovat vaši platbu. Konferenční přihlášky s programem byly přílohou dubnového čísla časopisu Effatha (distribuce do 15.4.) a přijdou také do všech farností jako dubnová příloha Acta Curiae - takže si je můžete vyžádat koncem dubna u svých duchovních správců.

Zemřel biskup Jaroslav Škarvada

Dne 14. 6. 2010 nás opustil ve věku nedožitých 86 let mons. ThDr. Jaroslav Škarvada, emeritní pomocný biskup pražský. Byl znám jako radostný, usměvavý člověk a hovořilo se o něm

jako o „nenapravitelném optimistovi“. Tyto vlastnosti čerpal z pevné víry, která mu pomáhala na jeho čínorodé životní pouti.

Už na gymnáziu dozrávalo jeho přesvědčení o křesťanském povolání. Studium mohl uskutečnit až po skončení 2. světové války. Když v roce 1945 odjížděl do Říma na papežskou Lateránskou a Gregoriánskou univerzitu, byl s ním ve skupině bohoslovců i berounský Slávek Koza. P. Koza po skončení studií a vysvěcení na kněze se bohužel vrátil do ČSR a měl v Berouně první mši sv. 11. července 1948. Tehdy Jaroslav Škarvada – který byl mladší – neměl ještě studia ukončena, a tak se nemohl do vlasti vrátit. Studium pak ukončil doktorátem a na kněze byl vysvěcen 12. března 1949. Jeho italská služba začala ve farnostech San Vito Tagliamento v Chieti, kde působil jako profesor dogmatiky deset let. Když do Říma přijel kardinál Beran, stal se jeho sekretářem. Od r. 1968 byl koordinátorem duchovní služby

Otec J. Škarvada foto av

S poutníky v Římě foto av

českých krajanů rozptýlených po celém světě. V r. 1982 byl jmenován biskupem a 6. ledna 1983 byl papežem Janem Pavlem II. v bazilice sv. Petra vysvěcen. Jeho hlas pomáhal i na vlnách Hlasu Ameriky, Svobodné Evropy a Vatikánského rozhlasu bránit svobodné nezávislé myšlení. I když nemohl do vlasti, byl ve stálém kontaktu s našimi věřícími. Například paní Libuše Malá z Nižbora ho se svým manželem v roce 1984 navštívila přímo ve Vatikánu a měli štěstí, že se dostali až do jeho pracovny, přestože neměli potřebná písemná pozvání. Přátelskou atmosféru dokazuje foto z vatikánské terasy, která je úrovní kopule baziliky.

Biskup Škarvada se v listopadu 1989 významně podílel na přípravě svatořečení blahoslavené Anežky a později se stal pověřencem papeže pro přípravu tehdejší slavné cesty do Československa.

Pro osvěžení vzpomínek pamětníků připomínáme slavné chvíle návštěv

pana biskupa na Berounsku: slavný den byl pro naše věřící 23. prosinec 1992, kdy biskup Škarvada udělil služby lektorátu a akolytátu JUDr. Stanislavu Mikovi, ing. Eduardu Čaplovi a Mgr. Ludvíku Svobodovi. Další návštěva byla 17. ledna 1993, kdy přijel jako generální vikář, a v roce 1994, kdy zde byl při znovuotevření zábranského kostela Zvěstování Páně po opravě a vymalování. V roce 1999 naši farníci přijeli do Prahy do katedrály sv. Víta, aby se zúčastnili oslavy 50 let jeho

Na Vráži foto archiv redakce

kněžství. Při své návštěvě Berouna 29. října 2000 světil pan biskup v kostele sv. Jakuba Staršího nové zvony Václava, Ludmilu, Vojtěcha a Anežku. Další jeho návštěva 25. února směřovala do Vráže do kostela sv. Bartoloměje. Vítal ho tehdejší starosta JUDr. Vladimír Jansa, který měl velké zásluhy na opravě kostela. Při mši sv. koncelebroval P. Libor Bulín. Další okamžiky zachycuje fotografie, kde je u ambonu Miloš Palkoska v promluvě u příležitosti žehnání nových obrazů biskupem Škarvadou. Ty dřívější na bočních oltářích byly ukradeny.

M. Palkoska a J. Škarvada, kostel sv. Bartoloměje Vráž

Biskupa Škarvadu vykreslují nejlépe jeho vlastní slova: „Nevím, kde umřu. Ale nepředstavuji si to tak, že potom moje dušička odletí někam do nebička, kde se ocitne před nějakým soudním tribunálem. Ta moje dušička totiž, to je mé JÁ, se svými úzkostmi a touhami se svou žízni po životě, po světle a po lásce. A nebude muset nikam letět, protože se ocitnu mimo náš čas a prostor. Ocitnu se tváří v tvář Kristu, který je Pravda a Láska. Stát před Pravdou, to může pálit, to bude očistec. Uvidím se tak, jaký jsem byl, bez masek, které jsem si samolibě nasazoval. Ale zároveň padnu do náručí neskonale Lásky, do plnosti života“.

Podle osobních setkání a vzpomínek Miloše Palkosky, pí. Libuše Malé a dalších farníků i materiálů převzatých z www.apha.cz.

Jaroslav Vacík

V červenci slavíme svátek sv. Jakuba Většího

Tomuto světcovi je zasvěcen náš farní chrám, který v bohaté historii města Berouna patří s věžovitými branami k výrazným a největším stavbám města. V neděli 25. července má tento světec svátek. Syn galilejského rybáře dostal od Krista se svým bratrem evangelistou Janem pro ohnivou povahu společnou přezdívku „Synové hromu“. Doprovázel Krista a byl prvním, kdo za něj položil život. Byl na rozkaz krále Heroda Agrippy sťat. Jeho obliba je velká nejen u nás, ale i jinde v Evropě. Je národním světce Španělska, stal se patronem poutníků a od 13. století je jeho atributem poutnická hůl. Jeho životopis je známý a lid v různých příležitostech si přibližoval a připomínal jeho jméno. V Čechách se objevuje třeba v lidových pranostikách. Kolik mračen na Jakuba, tolik v zimě sněhu. Je-li teplo na Jakuba, bude zima na Vánoce. Pěkný den před svatým Jakubem slibuje dobré žně.

kresba J. Goldmann

V červenci mají svátek i další známí světci, i ty si lid přibližoval v pranostikách. Svatá Markyta vede žence do žita. Zapláče-li Markyta, bude dešťů dosyta. Na Markétu-li prší, ořechy ze stromu srší. Na proroka Daniele nalije též do mandele. V den Máří Magdaleny rádo poprchává, neboť svého Pána oplakává. Na svatého Eliáše dopoledne léto, odpoledne podzim. Svatá Anna – chladna zrána.

-vac-

Co se dělo: Kytary a obrazy na Tetíně

V neděli 30. května mě to opět lákalo na Tetín, a aby taky ne! Na 14. hodinu byl ohlášen koncert kytaristů **Štěpána Raka** a jeho syna **Jana Matěje Raka** v kostele sv. Ludmily, na 15.30 potom vernisáž výstavy obrazů **Jana Kutry** pro změnu v kostele sv. Jana Nepomuckého. A tak jsem vyrazila na cestu.

Koncert pořádala obec Tetín. Kostel byl krátce před 14. hodinou nabitý k prasknutí. Vypadalo to na dlouhé stání vzadu u vchodu. Pohled vpravo – vtom přišel spásný nápad – dveře na kůr! „Jsou

Zahájení výstavy obrazů

foto L. Fričová

Štěpán Rak *foto L. Fričová*

pootevřené – jdi nahoru!“ říkal mi jakýsi vnitřní hlas. Nahore jsou taky jen přivřené dveře, trochu zavrzaly a už se dívám do tváří jedné malinko překvapené rodiny s čtyřmi dětmi, která tady také našla útočiště. Vysvětluji, že chci hlavně fotit. Vidět je odtud opravdu výborně. Odpoledne je slavnostně zahájeno, ale ještě než zazní první tóny, předchází přednáška o Tetíně, o sv. Ludmile a sv. Václavu. Koncert zahájil nejprve Štěpán Rak, pak ho vystřídal jeho syn Jan Matěj s kytarou o trochu menší, než je dnes obvyklé. Privil, že takové kytary se užívaly hlavně v klasicismu, a hrál na ni skladby z doby českého národního obrození, především pak písně z pera berounského děkana **Josefa Antonína Seydla**, svého dávného příbuzného. Potom se opět rozezněla kytara vrukou Štěpána Raka.

Z kůru se fotilo náramně – až na jeden drobný detail – oba pánové si bůhvíproč vybrali vždy právě tu ze dvou připravených židlí, kterou mi při pohledu shora zakrýval lustr, a tak jsem nahore korzovala vpravo vlevo kolem varhan, abych našla ten nejlepší úhel. Kytaru jako nástroj mám osobně velmi ráda, takže koncert byl pro mne prvním dnešním zdejším pohlazením duše. Krásná hudba byla odměněna dlouhým potleskem. Ale teď rychle do druhého kostela sv. Jana Nepomuckého, protože za chvíli začíná vernisáž výstavy!

Autor obrazů **Jan Kutra** už je na místě, pěvecký soubor **Labyrint** také. Obrazy jsou umístěny na stěnách už asi čtrnáct dní. Nikdo a nic tedy nechybí – výstava může začít! Autor skromně předal slovo své manželce, pocházející ze Španělska, která výstavu slavnostně zahájila velmi zajímavou češtinou. (Vždycky obdivuji, když se nějaký cizinec rozhodne učit česky – takový zapeklitý jazyk!) Soubor Labyrint zazpíval několik písní. A protože jsme v kostele a to není bufet, autor sám nás po chvíli od obrazů vyhání ven, že si je prohlédneme potom a že teď nás zve k malému občerstvení na prostranství pod stromy před hřbitovem. To občerstvení zrovna moc „malé“ nebylo; zazářilo slunce, posezení venku bylo milé, moravské víno hřejivé a jiskřivé, pohoštění vynikající (asi také díky sestřám z fary).

Přesto se po chvíli ještě vracím do kostela – přitahují mě sem jasné, zářivé barvy obrazů s biblickými výjevy z Nového zákona. Obrazy jako by mluvily, jako bych slyšela biblické texty. Mají v sobě neobyčejný duchovní rozměr. Jan Kutra se narodil v Olomouci, studoval v Praze, v současné době žije na Domažlicku a ve své tvorbě se věnuje převážně biblickým námětům. Své dílo vystavoval v Čechách i v cizině, zejména ve Švýcarsku. Výstavu, kterou uspořádalo Sdružení svaté Ludmily, můžete navštívit o víkendech od 10 do 17 hodin, v době prázdnin denně s průvodcem.

Jan Kutra po vernisáži

foto L. Fričová

Lidmila Fričová

Co se dělo: **Kostel na skalách zněl zpěvem**

V noci se vznáší v tmách jako zářící maják. Kolem propast, skalní útesy není pro tmu vidět, ale maják vyzařuje světlo a znamená bezpečí pro bloudící. V zimním mrazivém vzduchu se zajiskří nad řekou jako křehké krajkoví, od západu zalitý odpoledním sluncem. Na jaře a v létě je obklopen zprvu nesmělou a něžnou, později stále sytější zelení korun stromů. Dole pod skalami občas zašplouchají vlny v řece, nahoře ve větru šumí listí. Kostel sv. Jana Nepomuckého na Tetíně vidím od nás z Berouna v dálce asi čtyř kilometrů, ale vždy spolehlivě přitahuje oči. Zblízka otvírá vlídně náruč a zve nás dovnitř.

12. června svou vlídnou náruč otevřel hned dvakrát. To je dost na kostel, který není v současnosti

k bohoslužbám užíván běžně! Když jsem přicházela na řeckou liturgii, která byla ohlášena na 17. hodinu, čekala jsem obvyklé ticho, podvečerní klid, téměř mrtvo. A ono tu bylo naopak velmi živo! Na prostranství před kostelem na lavičkách a u ohně desítky lidí, už na návsi před farou jsem si všimla desítek zaparkovaných aut. **Jana Civínová** mě vítala slovy: „Přijela nás navštívit farnost z Vršovic – je to nápor, 60 lidí!“ Mezi pražskými farníky jsem zahlédla i **P. Stanislava Góru**. Opékaly se špekáčky, vzduch příjemně voněl kouřem z dřeva jako na táboře. Libé vůni opečených uzenin jsem musela odolat; přišla jsem přece na řeckokatolickou liturgii. Vršovičtí měli svou mši svatou už v 15 hodin, takže teď mají – jak to nazvat? Piknik? Agapé? Nebo snad garden-party? Neměla jsem už čas o tom přemýšlet, za chvíli začne svatá liturgie. A vklouzla jsem do kostela.

Kostel sv. Jana Nepomuckého *foto LF*

Kostel „na útesech“ skal *foto L. Fričová*

Liturgie je tentokrát opravdu zpívaná, jak minule sliboval **otec Ján Kočerha**. Je nás přibližně stejný počet jako v květnu – tři mladí *kantoři* (*zpěváci*), kněz, ještě asi jeden dva další lidé a já. Sestry cyrilometodějky z tetínské fary tentokrát chybí, hostitelsky se ještě věnují vršovické farnosti. Zaposlouchala jsem se do krásných „východních“ melodií i do „měkké“ libozvučné slovenštiny, neboť svatá liturgie se tentokrát slaví v tomto našem nejbližším jazyce (kantoři totiž měli slovenské kancionály). Slyšet vedle sebe slovenský zpěv je nádherné, odpovědi zpívám spolu s nimi. Ale modlit se nahlas Vyznání víry a Modlitbu Páně v češtině, když vedle mne zní stejný text slovensky – to není úplně jednoduché! Na oltáři hoří opět malinké čajové svíčky, místo hostií jsou tentokrát připraveny k proměňování kousky chleba. Liturgie vrcholí přijímáním

pod obojí – Krev Kristova je opět proměněna z červeného vína. Možná podruhé nebo potřetí v životě přijímám z kalicha; i to je pro mne dnes veliký dar.

Loučíme se, kantoři i otec Ján odjíždějí společně autem. Zavítá na Tetín opět v červenci, **další řecká liturgie se bude slavit 17. 7. 2010.** Kostel sv. Jana Nepomuckého otvírá svou vlídnou náruč i pro vás!
Lidmila Fričová

Svědectví z Kurzů Alfa v Řevnicích: Prozření, nebo „obrácení“ ?

Zdaleka nemíním svým rozhodnutím napsat o sobě pár řádek unavovat vás, čtenáře v Kristu žijící. Vnímám je jako možnost podělit se s případným čtenářem o svou radost z mého následného „případu“.

Koncem února mne při nákupu v Lidlu oslovila žena mého bývalého spoluzaměstnance, zda nechci navštívit křesťanský kurz Alfa. Ve zkratce mi nastínila, oč běží. Že se nejedná o žádnou církevní komunitu vnučující se občanům při dveřích jejich obydlí.

Pouvažoval jsem o nabídce „provinilci“, ač pokřtěnému katolíku - léta však na Boha nemyslícím. Nechci se tímto omlouvat za život prožitý v tehdejšímu systému „masírujícím“ naše duše. Povedlo se mu svést mnoho dušiček z cesty Světla a Pravdy. Popřemýšlel jsem nad uplynulými léty svého bezbožného života a druhého března nejspíše vstoupil do prostor řevnické římskokatolické fary. Dýchl na mne duch let padesátých. Malý školák Fanda pozván tehdejší katechetou p. Broncem na pohovor o možnosti ministrování. Toť minulost.

Velice nejspíše vstupuji do dveří, skrze které již vnímám příjemnou hudbu a zpěvy křesťanské. Následovalo milé přijetí paní Marikou a Jitkou i ostatními věřícími. Jako rodilý Řevničák či letitý Letovák jsem rozpoznal mnohé známé tváře.

Kurz Alfa mne obohatil o řadu mnou již zapomenutých liturgií, křesťanské žití ve jménu Desatera, doplněné vlastními humornými příhodami a vtipy. Nelze opomenout vždy pečlivě přichystané stolování s občerstvením. Samotnou pochvalu zaslouží hudební a pěvecký doprovod k nábožným písním.

Třešničkou na dortu bylo umožnění kurzem Alfa prožít „osobní“ setkání s Ježíšem v sobotu 24. dubna v chrámu Panny Marie Sněžné v Praze. Bohoslužbu s přímluvami za uzdravení nádherně sloužil katolický kněz z Indie, otec Anthony, žijící v Africe.

Končím slovy díky za umožněné Boží služby kurzu Alfa a těším se na následující pokračování v cyklu Beta. Díky Bohu a všem obětavým věřícím.

P.S. : Není obrácení Ferdyše Pištory můj případ?

Váš bratr František

Stanovisko ČBK k mediální kritice papeže

V poslední době se množí útoky na Svatého otce v souvislosti s případy některých kněží, kteří se dopustili odporného hříchu zneužívání dětí a dospívajících. Stejně jako papež tyto hříchy kategoricky odsuzujeme v duchu slov samotného Krista, který řekl: „Kdo by svedl ke hříchu jednoho z těchto nepatrných, kdo ve mne věří, pro toho by bylo lépe, aby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře.“ (Mk 9,42) Přidáváme se k omluvě Svatého otce všem postiženým a spolu s ním vyjadřujeme hlubokou lítost nad spáchanými hříchy i zraňováním nevinných.

Zároveň se musíme ohradit proti těm, kteří zneužívají tyto bolestné případy k vlastnímu obohacení a útokům na církev a jejího představitele. Žádná instituce na světě nedělá v boji proti

hříchu a pro ochranu nevinných – včetně pozornosti k preventivním opatřením a řešení tohoto konkrétního problému – tolik jako katolická církev. Odmítáme zaměňování individuální viny a zodpovědnosti za vinu kolektivní. Obviňování papeže či biskupa za hřích některého kněze je podobné jako obviňování Krista za Jidášovu zradu. Stálé mediální opakování starých případů se snaží vytvářet atmosféru hněvu a odsuzování celého stavu kněží či věřících katolíků, kteří se stávají nevinnými oběťmi bezohledného boje vytvářejícího protikatolickou fobii.

Informace vytržené ze souvislosti vytvářejí nepravdivý obraz. Například statistika státního departmentu USA za rok 2008 uvádí, že 64 % těchto zločinů bylo spácháno v rodinách, 10 % ve školách a kněžími 0,03 %, to jsou 3 kněží z 10 000 případů.

Američtí advokáti získávají pro sebe polovinu odškodného. Chlubí se rychlým zbohatnutím. Teprve souvislost nám odhaluje pravdu. Znovu však opakujeme, že byť by šlo o jediný případ, je nutné odsouzení každého zločinu, proto se praktikuje nulová tolerance. Ani při ostrém soudu nezapomínáme, že Kristus nepřišel zachránit spravedlivé, ale hříšníky, když se dají na pokání. Každý může mít naději.

Všechny, kterým opravdu záleží na dobru dětí, vyzýváme ke spojení sil a připojení se k úsilí papeže za ochranu práv dětí na život v harmonické a stabilní rodině, za právo na zdravou výchovu v rodině i ve škole, za zdravé morální prostředí vytvářené sdělovacími prostředky, za právo nenarozených dětí na existenci a respektování života každého člověka až do přirozené smrti. Děkujeme všem, kteří naši výzvu aktivně přijmou.

V Praze dne 21. dubna 2010

Čeští a moravští biskupové

Ze života svatých

Patronka Evropy

Sv. Brigita

(23. července)

redakční archiv

Obyvatelé Finstadu nedaleko známého švédského města Uppsaly s pietou a láskou vzpomínají na svou slavnou rodačku Brigitu. Pocházela ze šlechtického rodu spřízněného s panovnickým domem švédským a od jedenáctého roku, kdy jí zemřela matka, byla vychovávána u své tety. V této době se u ní začaly projevovat náboženské sklony, především láska ke Kristu a k Panně Marii. Když jí bylo čtrnáct, provdala se za osmnáctiletého

Ulfa Gudmarssona, rovněž šlechtice, a měla s ní osm dětí. „Milovala jsem ho jako své vlastní srdce“, řekla o něm. Když se spolu později vrátili z pouti do Compostelly, dohodli se, že budou žít mnišským životem. Ulf vstoupil do cisterciáckého kláštera v Alvastře, ale tam zanedlouho zemřel. V tu dobu začínala mít Brigita vidění, která ji proslavila. Byla sepsána v osmi knihách. Brigita je diktovala tajemníkům a převor v Alvastře je přeložil. Je možné, že opisovači latinského textu nebyli vždy dost přesní. Papežové zprvu texty schválili, později se však o nich vedly spory.

Brigita strávila posledních čtyřadvacet let svého života v Itálii. Podobně jako Kateřina Sienská se zasazovala o nastolení míru mezi evropskými králi a o papežův návrat z Avignonu do Říma. V jejím domě na Piazza Farnese v Římě nalézali útulek severští poutníci. Největším jejím snem bylo založení kláštera v královském městě Wadstena. Brigitina dcera Kateřina, budoucí světice, přivezla bulu, v níž papež Urban V. nařizoval biskupu z Linköpingu, aby postavil ve Wadsteně jeden klášter pro řeholnice a jeden pro muže. Brigita už před tím darovala své jmění jako základ; darů pak přibývalo. Dějiny hovoří, že je spjata se svou zemí jako svatá Klára s historií Itálie a Jana z Arku s dějinami Francie. Ve své zemi a své době je ojedinelá, protože ani žádný z mužů zde tehdy ještě nebyl prohlášen za svatého.

-vac-

Sv. Benedikt a druhové

(25. srpna)

Patroni české země

Jsou to mniši – poustevníci. Kromě Benedikta to byli ještě Jan, Matouš, Izák a Kristin. Přišli z kláštera sv. Romualda u Ravenny hlásat v Polsku křesťanský život. Tím pokračovali v díle, jež vykonal sv. Vojtěch. Benedikt byl pověřen, aby donesl z Říma povolení k misijnímu působení tamních obyvatelů. Peníze na cestu dostal od Boleslava Chrabrého. Došel však jen do Prahy a musel se vrátit. Peníze – 10 hřiven nebo podle českého podání 100 hřiven stříbravrátil panovníkovi. Pověst o bohaté výbavě na cestu přilákala lupiče a ti v noci 11. listopadu 1003 klášter přepadli a po marném vymáhání peněz mučením všech pět bratří zabili. Jejich těla byla později přenesena do Hnězdna a roku 1139 do Prahy. Část jejich ostatků je nyní ve Staré Boleslavi a ostatky sv. Kristina jsou v olomoucké katedrále. Na Moravě je uctíván místo Benedikta sv. Kristin s bratřími.

-vac-

redakční archiv

W našem nejstarším písemnictví Svatý František z Assisi – Chvalo zpěv stvoření

redakční archiv

Hledala jsem v naší středověké literatuře nějaký text, který by nám navodil příjemnou náladu pro nadcházející dva prázdninové měsíce. Léto, volnost, někdy snad i sladké nicnedělání, příroda, příjemné počasí... A udělala jsem tentokrát výjimku – obrátila jsem se do Itálie 12. – 13. století, protože nejkrásnější text jsem našla u sv. Františka z Assisi. Ital František, původním jménem **Giovanni Battista Bernardone**, došel k osobnímu prožitku křesťanských myšlenek; když v mladickém nadšení vykonal pouť do Říma, prožil velké zklamání z bohatství církve a chudoby nuzných. Zahodil peníze, vyměnil si oděv s nejbližším žebrákem a žebral u vchodu do baziliky. Postupně rozdal svůj majetek, spolu se svými přáteli začal žít chudým životem a nakonec získal podporu u papeže Inocence III. k založení řádu *menších bratří, minoritů*. Následoval Krista v chudobě a lásce k bližním, miloval i

všechny živé tvory a celou přírodu. Roku 1228 byl kanonizován. Ve starém rukopisu z Assisi stojí úvodem: „To jsou chvály tvorů, které blažený František složil ke chvále a cti Boží, když ležel nemocen u svatého Damiána.“

CHVALOZPĚV STVOŘENÍ

Nejvyšší, všemocný, dobrý Pane,
tobě buď chvála, sláva, čest a všechno
dobrořečení.

Patří tobě jedinému, Nejvyšší,
a žádný člověk není hoden vyslovit tvé jméno.

Ať tě chválí, můj Pane, všechno, co jsi stvořil,
zvláště pak bratr slunce,
neboť on je den a dává nám světlo,
je krásný a září velkým leskem,
vždyť je, Nejvyšší, tvým obrazem.

Ať tě chválí, můj Pane, má sestra luna a hvězdy,
stvořils je na nebi jasné, vzácné a pěkné.

Ať tě chválí, můj Pane, bratr vítr
a vzduch i oblaka, jasná obloha i každé počasí,
kterým živíš své tvory.

Ať tě chválí, můj Pane, sestra voda,
která je velmi užitečná, pokorná, vzácná a čistá.

Ať tě chválí, můj Pane, naše sestra matka země,
která nás živí a slouží nám
a rodí rozličné plody s pestrými květy a trávou.

Ať tě chválí, můj Pane, ti, kdo odpouštějí pro tvou lásku
a snášejí nemoci a soužení.

Blaženi ti, kdo je snesou v pokoji,
neboť ty, Nejvyšší, dáš jim korunu.

Ať tě chválí, můj Pane, naše sestra smrt těla,
žádný živý člověk jí nemůže uniknout.
Běda těm, kdo zemřou v smrtelných hříších.

Blaze těm, které nalezne spojeny s tvou nejsvětější vůlí,
neboť druhá smrt jim neublíží.

Chvalte mého Pána, dobrořečte a děkujte mu
a služte mu s velikou pokorou.

(Františkánské prameny, Křesťanská akademie, Řím 1982) -lf-

„Vodětec“ s mečem a v bráně „nedvěď“

Na stropě kostela sv. Jakuba v Berouně bývaly kdysi v prvních dvou polích klenby (nad presbytářem a před lavicemi) dva erby – heraldický znak Českého království a také znak královského města Berouna s rytířem a medvědem. Když se r. 1903 maloval v rámci velkých oprav celý kostel, nebylo možné staré znaky zachránit, jak uvádí zápis v děkanské kronice: „Malba v presbytáři stála mnoho práce a namáhání. Také bylo přáním zachovati staré znaky na stropě. To se však ukázalo býti nemožným a musily býti namalovány nové.“ To svědčí o tom, že ty původní tam už byly asi velmi dlouho. (Mimoходом – malování kostela tehdy probíhalo od 23. října a skončilo 23. prosince o půlnoci. Ano, čtete dobře – o půlnoci před Štědrým dnem!) I ty „nové“ znaky dnes už odvál čas, vzaly zasvé při posledním malování v 90. letech 20. století. Ale do kostela se ještě vrátíme, teď pojd'me na chvíli jinam.

Když budeme pátrat po nejstarším dochovaném vyobrazení českého heraldického znaku, musíme se vydat do doby středověku. Stopy nás dovedou do r. 1320 a nahlédneme (alespoň v představách) do **Pasionálu abatyše Kunhuty**, jenž je považován za vrchol české gotické knižní malby a obsahuje dvacet šest iluminací překrásného provedení. Na titulním listu, kde oba autoři, písař i iluminátor, poklekají před Kunhutou a podávají jí svoje dílo, je první vyobrazení českého heraldického znaku. Stříbrný dvouocasý lev se vzpíná v červeném poli a nad erbem, aby nedošlo k omylu, je nápis Boemie. Pasionál abatyše Kunhuty je dnes uložen v Národní knihovně ČR pod

Církevní
stavby
berounského
vikariátu

signaturou XIV. A17, jistě je někde hluboko v trezoru, má stálou vlhkost a teplotu, a proto se obávám, že nejstaršího českého lva asi nikdy neuvidíme na vlastní oči.

To s naším berounským medvědem jsme na tom mnohem lépe! Nemusíme chodit daleko; stačí přijít do kostela sv. Jakuba, překročit práh, zastavit se, zvednout hlavu – a podívat se vzhůru! Nejstarší plastická podoba městského znaku z roku 1543 je právě nad námi. V kobcehlavního vchodu, která je sklenuta křížovou klenbou, je uprostřed zazděn mramorový svorník, kolem nějž se vine nápis gotickým písmem: „**Insignie urbis Berounensis dm. 1543**“. (Starší je pak už jen vyobrazení na městské pečeti – nejstarší pečeť byla připojena k listině z března r. 1363, má průměr 8 cm a pečetidlo pocházelo asi z r. 1303, kdy Beroun dostal městská práva. Později, r. 1529 si městská rada pořídila nové stříbrné pečetidlo.)

foto LF

Naši předkové popsali městský znak takto: „**Dvě věže a brána, v bráně nedvěd a na zdech mezi věžemi nad branou voděnc s dobytým mečem, kterýž drží v pravé ruce, a v levé ruce štít a na štítu lev jest.**“ V 18. století popsal městský znak rovněž půvabně zajímavou češtinou děkan Josef Každý: „**Na štítu nacházejí se dvě stříbrné věže vyzdvižené, mezi nimi zbrojný muž v rystunku, lebkou a helmem opatřený, držící v pravý ruce meč vytažený, jako by títi chtěl, v levý ruce má helm a na něm lva ocasatýho, pod helmem jest zamřížovaná stříbrná zed', pod ní otevřená brána s vraty, v bráně stojí černý nedvěd**“. (M. Garkisch – *Ve znamení berounského medvěda*)

Tak máme v kostele vsuktku zajímavou starožitnost, o níž pohříchu většinou vůbec nevíme, protože v předsíni obvykle nehledíme vzhůru, když do kostela vcházíme nebo z něj vycházíme. A i kdybychom se opravdu podívali na strop, až překročíme práh, viděli bychom městský znak vzhůru nohama. Pokud tedy opravdu chcete vidět „voděnce“ a „nedvěda“, vzpomeňte si raději, až budete z kostela vycházet! Lidmila Fričová

Vzkaz poutníka: (ne)Potřebuji...

„*Nejsem si jist, zda to sem patří,*“ začal František nesměle na čtvrtěním našem modlitebním setkání, „*ale rozhodl jsem se sdělit vám svoje vnuknutí tohoto dne,*“ pokračoval. Podívaly jsme se na sebe s Zdislavou tázavě a zvědavě na Františka.

„*V uličce pod Horní bránou celý den stojí podivný muž,*“ svěřil nám František tiše. „*A není to jen tak bezdomovec,*“ předešel záhy naše předsudky. Pak významně zvedl hlas: „*čte a mluví několika jazyky.*“ Bylo znát, že je více než na naši reakci zvědav na onoho podivného hosta našeho města.

„*Hello!*“ zvolala Zdislava, sotva co jsme k cizinci přistoupily. Muž váhavě zvedl hlavu, skloněnou nad tlustou knihou. Připadá mi, že se z ní vynořil, jen aby se nám záhy ztratil v ohromné kapuci, nedbale připnuté k bundě, ošuntělé vandrováním pod širým nebem. šedobílé potoky zvlněných vousů nad pošmurným oblečením jiskří příslibem, ba jistotou! štěstím naplněných dálav. Výzvou hledat a objevovat hlouběji než pod kapucí. Snažím se přehlédnout jeho nehty jak uhlem obtáhlé, které mi jeho zjevení kalí. Když pak ale smutně padám očima k zemi, shledávám, jak je neznámý obstojně obut. V takových pohorkách bych se také vydala...

„...do Jeruzaléma,“ odpovídá tajuplný muž Leoně. „Jsem Němec a jdu z Německa pěšky do Jeruzaléma.“ Zíráme obě ohromeně.

„Jak se jmenujete?“ ptá se nás nečekaně. Sňal kapuci. Jsem ohromena krásou jeho lebky. Je jako zvon ulitý z kovu tmavě medového odstínu. Barvy, kterou pěším cestovatelům propůjčuje posel slunce, vítr. Konečně se i sám představil.

„Uttz,“ nadechuje se Zdislava, „můžeme vás pozvat k nám na čaj? A kde budete dnes spát?“ Uttz se pousmál, aniž by tušil, jak úsměv jeho vzeření korunuje. Klenba poutníkovy hlavy se náhle vzedmula nad vším očím špinavým, jak krása princezny vylouplá ze skrýše myšího kožíšku. Na čele se chvílemi mihly dvě jemné vrásky coby pavoučí dráha mezi spánky. Pod vystouplým obočím nás místy pohltily dvě studnice očí, sevřených obručemi lysých víček jak obranným návrším.

„Tak už s námi půjdete?“ Neskrývámenetrpělivost. Čekají nás přátelé.

„Já tu mám dnes posláni stát do devíti hodin,“ omlouvá se stroze, „jsem poutník svatojakubský.“ Drsná němčina i chybějící zuby jsou v řeči znát. Odpověď je klopotná, ale pevná. Oči poutníka mi zpívají pokojnou píseň, jejíž pramen tuším. Plynule přechází ze síly tichého piána k výraznému mezzoforte. Forte jako by šetřil na ještě pokročilejší dobu.

„OK,“ loučíme se prozatím, „přijdeme si vás sem v devět vyzvednout.“ Uttz je již ve výrazu tváře vzdálen. Jednou rukou si nasazuje kapuci, druhou přidržuje knihu Žalmů. Je snad mnich? Kde je domov takových poutníků? Přemítám, aniž hledám odpověď. Nastává čas počítání oveček. Zimomřivě jsme se stáhly zpět do útulné klubovny. „A kde bude spát?“ ptá se Johanka, sotva co vyslechla náš report. V duchu už provázím posla jiného království tím svým...

„So! We are here!“ Přišli jsme tři. František se spokojeně na „svého známého“ usmál. Je to on, řekl tím beze slov. Tvář poutníkova napověděla mírné rozpaky. Uttz sňal na pozdrav kápi a ukázal na rozevřenou knihu Žalmů. „Musím číst,“ zdůraznil krátce anglicky. A pak už žalmy zněly v jeho mateřštině. Obemkly ho jako ta přísná víčka, snad aby ani kapička z životadárného pramene nebyla promarněna. Zamilovaně nasloucháme jejich zvuku. Přitahovaly forte silou! Pár pijanů se tu najednou motalo...

„Sorry,“ vyhrkla jsem na podnapilého souseda Štěpána. Potácel se za Uttzem, tahal ho za kapuci. „To NE!“ udeřila jsem na něho. Marně. Už Štěpánův kamarád mu planě domlouval.

„A proč?“ protáhl podnapile, „dyť je tto idiót,“ říhl si. Jako by dal facku mně. Kamarád ho odtáhl stranou. Jenže se odkudsi rojili další v opojení. Přesto k nám z druhé strany uličky bez bázně přistoupila mladá prodavačka z blízkého krámku. Na tácku poutníkovi přinesla dva šunkové chlebičky. Žalmy ji zřejmě ji také zaujaly, dohaduji se. „Vy umíte německy?“ ptám se přece jen. K mému překvapení jen krátce s úsměvem vrtí hlavou. Uttz nerušeně pokračuje. Většina z nás, kdo jsme jej teď tak nepochopitelně obklopili, řekne německy tak tři – čtyři slova. Přesto se na recitaci žalmů pasu. Hýčká mě jejich rytmus a soulad hlasu Žalmisty. Osloven je i opilec Štěpán. Zas do Uttze provokativně vráží, ale... ten jen lehce zavravorá a pokračuje nezúčastněně, jako by ani netušil dění kolem. Dva chlapci se před ním zastavili.

„Kurňa,“ povzdechl jeden z nich po chvíli, „že já se na škole na tu němčinu vykašlal, ted' jsem mu mohl rozumět,“ kaje se upřímně. Z podřepu se snaží rozluštit titul knihy na jejím hřbetu. V ruce mu vyhasla cigárka. Jeho kamarád si prozatím ani nezapálil. Jen kouká očima jak srnka na člověka srdcem již z větší dálavy než z dalekého Německa. Tím pouhým pohledem se mi před očima stává zas dítětem. Potenciální zločinci nočních ulic se náhle vytrácí jak vzdech země za svítání. Nečekaně ke mně zas přistoupila mladá prodavačka. Není sama.

„Prosím vás, odved'te ho na bezpečnější místo,“ dožaduje se úpěnlivě i se svou kamarádkou. Žasnu, snad i žárlím. Záleží jim na něm! A on dál jakoby nezúčastněně stojí na svém a od něho se vine atmosféra hudby lásky z hlubin lidské podstaty, forte, silněji než pach nepraných šatů. „Vedle je strašnej pajzl,“ přidává blondýnka. „Tam když se vožerou, chovaj se k bezdomovům hůř než ke zvířatům, mnohem hůř!“ hrozí se. „Jste moc hodné,“ děkuji.

Devátá již dávno odbila a mou krajinou srdeční se rozprostírá vzácný soulad. Kolem muže s chrámovou klenbou hlavy, s černými pomlčkami pod nehty rozezněla se harmonie, mocně převažující nad přízemním člověčin(ne)přijímáním.

„Ahoj Štěpáne,“ podává František opilému mladíku pravici. „Já jsem František.“ Štěpán dál na poutníka bezostyšně dotírá. „Co tě na něm tak dráždí?“ kuje František železko pevného stisku. Štěpán už je jediný agresivní z lidí, kteří Uttze obklopili. „Já vím, že jsem strašnej,“ chrlí chlapec vztekle. K poutníkovi přistupují jiní dva mladí muži. Jeden se dívá v němém soustředění déle než ostatní. Žasnu, jak se póza rváče nečekaně přelévá v tvář člověka docela milého, a akčního!

„Já tedy jsem vlastně hovado nevěřící,“ připouští otevřeně, „ale s tebou bych se chtěl setkat v lepších místech, než je tenhle svět,“ vyznává se poutníkovi. Vzápětí mu podává právě koupený chléb a vodu.

„Danke schön,“ přijímá Uttz radostně. Klade dary vedle šunkových chlebíčků, dosud netknutých. Avšak proměna okolí podivně zasáhla i jeho. Náhle knihu Žalmů skryl ve své igelitce. Jak se k ní skláněl, něco si překotně mrumlal.

„Řekl zrovna, že má dost a že se musí někde najíst něčeho teplého,“ přeložil František. Gymnazijní studia němčiny se vybavila i k jeho překvapení. Jak nás ale zaskočil sám Utzz! Nezájmem.

„Hele, má zřejmě svou cestu,“ zhodnotila Zdislava chápavě.

„Tak můžeme jít s ním do hospody,“ navrhuji. Zaplavila mě potřeba vlastní potřeby. Touha splatit to nezasloužené bohatství proměny a souznění. Kousek s ním jít.

„Myslíš?“ opáčil František. Díval se už na záda Uttza. Vzdaloval se nám jak ohnivá čára po čuchu.

„Má asi hlad,“ míním. „Vždyť ho bez nás do hospody ani nepustí.“ zveličuji. Copak má snad infekční chorobu? Někdo třetí mezi námi významně mlčí.

„Řekl bych, že je – jinde,“ završuje František. „Nepotřebuje nás.“ Koukám a nechci slyšet. Boží muž se vzdaluje našim očím. Nestačíme mu. Ještě jeho jedinečná klenba hlavy mi ve světlech nočního města připomíná nemluvnátko slunce, co se mezi námi vyhouplo dříve než nad ránem. Vdechlo nám májovou moc. Ještě jí mám po svítání drobet v dlaních. **makozska**

Prázdninové přípravy na září

Jako každoročně i letos v letních měsících na čas utichl ruch v jedné z budov, které obklopují farní dvůr. V Katolické mateřské školce začaly prázdniny. V letošním školním roce se děti sešly naposledy v pátek 25. června. To však neznamená, že by ve školce ustala všechna činnost. Naopak. Teprve poté, co nám poslední dětská ručka zamává ve vratech, můžeme začít s pořádným úklidem. Je třeba důkladně probrat, opravit, omýt a vydesinfikovat všechny hračky, vymalovat a vygruntovat místnosti, vyčistit koberce... To vše nelze dělat za provozu, také k tomu jsou prázdniny nezbytné.

Letos nás navíc čeká opět několik úprav interiéru. Abychom získali další úložný prostor, kterého ve školce není nikdy dost, a přitom nezatížili třídy nadměrnými regály, rozhodli jsme se pro pořízení skříňového nábytku do předsínky, šatny zaměstnanců i kabinetu. Další změny se budou týkat kuchyňky: kromě nových polic se zde objeví také varná lázeň, ve které budou

uloženy dovezené pokrmý, i nová lednička. Na tyto úpravy nám zřizovatel školky - Arcibiskupství pražské - na základě předloženého projektu poskytl příspěvek 27 tisíc korun.

A až bude vše uklizeno, přetříděno a uloženo, bude konečně čas na koncepční práci. Je třeba zhodnotit uplynulý rok a poradit se, jak dál.

I když školka na mnohé působí rodinným dojmem - něco jako větší

Katolická mateřská škola v Berouně

fotokoláž av

famí obývací s tetami na hlídání - přece se jedná o školskou instituci podléhající zákonným normám a zatíženou veškerou předepsanou administrativou. A tak kromě celé řady různých výkazů je třeba například zpracovat výroční zprávu a fotodokumentaci za uplynulý školní rok, sestavit vlastní hodnocení školy, zaktualizovat školní vzdělávací program pro následující období, připravit smlouvy s rodiči, zkontrolovat čerpání rozpočtu... A jen tak mimochodem mezitím také samozřejmě stihnout vyčerpat dovolenou a nabrat síly na dalších deset měsíců.

Až tedy zase někde zaslechnete obligátní poznámku „Jó, ve školství se ale mají, celé prázdniny volno!“, zkuste si představit, co vše je asi potřeba zařídit, aby prvního září mohli učitelé s úsměvem vřipravených školách vítat své svěřence.

Přejeme všem krásné léto, příjemnou dovolenou a dětensluníčkové prázdniny!

Za kolektiv školky Jana Stielová

Fejeton: Jadrná sobota

Ničí! Má rodina mi neustále ničí mou představu o šťastné rodině, můj sobotní způsob jejího naplňování. V mých představách ráno svítí slunce pod víčka a budí nás vůně kávy a čerstvých koláčků a rohlíčků (kdo snídani připravuje nespecifikováno). Usmívající se rodinka v župancích sedá k bohatě prostřenému stolu a oknem vniká do kuchyně s ptačím zpěvem i jasný teplý ranní vzduch. Společně pak uklidíme po snídani, převlékneme se do sportovního oblečení, usteleme postýlky, případně porovnáme těch pár neuklizených věcí a jdeme ven na zahrádku - děti ke hrám, rodiče k sekání trávy, úpravě květin. Mezitím “se” uvaří oběd, který každému chutná a je uvařen přesně v poledne. Na něj se všichni sejdou včas a nikdo neodbíhá ještě pro tamhleto ani vyčůrat. Po obědě si jdeme kávu vypít ven, ke kávě jsou zákusky (jiné než ráno) či zmrzlina, pod pergolou je čas k odpočinku, ke čtení či ke snění, a samozřejmě čas pro hry s dětmi, které za odměnu, že nezlobí, smějí chtít po rodičích jakoukoli hru. Odpoledne se protáhne do teplého večera provoněného vůní šefříků a grilovaného masa. Ve shodě zpíváme a jeden ze synů nás doprovází na kytaru... **Idyla.**

Už probuzení a snídaně idylu popírá. Ze spánku jsem předčasně násilně vytržena řevem dětí, které se hádají o televizní ovladač, v lepším případě o mašinky či pistoly. Snídani sice připravuje syn sám od sebe, ale bohužel tak, že poslední párky rozdává v poměru 3:2:1 - sobě (3) a bráškům (po 2), a nám nechává zbytek (1). Koláč k snídani není - neupekl "se". Ani čerstvý rohlíček, nenakoupil "se". Narozdíl od mého snu. Tento sen mi ničí v neposlední řadě sama sobota. Je nepředstavitelně krátká na rozdíl například od pondělka. Za celou sobotu nestačíme dojít (dle seznamu z mých představ) ani k bodu 4 - radostná práce na zahrádce. Jsme zaseklí v "trojce" - "drobný radostný úklid" s tím rozdílem, že není drobný ani radostný. Postele nestačí ustlat, nýbrž je třeba je "vykydat" a někdy rovnou převléknout. "Porovnání páru" neuklizených věcí znamená celodenní přenášení všech věcí rozházených po bytě na své místo, sběr ponožek a špinavého prádla, vyprání asi deseti praček, shrabání věcí zpod všech čtyř dětských postelí, vymetání prachu odkudkoli a vzdychání, že by bylo potřeba konečně umýt okna, vyprat záclony, vymést pavouky zpoza nábytku a zkrátka raději rovnou vymalovat, nebo se vystěhovat do holobytu a všechny krámy nechat tady... Pozdě odpoledne je bod tři přerušen (bod čtyři "úprava květin a zahrádky" zatím neměl šanci) bodem pět - obědem, který už by se skoro dal nazvat večeří. Jednak na jeho uvaření byl čas pouze v mezírkách občasného průletu neuklizenou kuchyní, jednak nikdo nebyl nakoupit, a tak k obědu je, co dům dal s mnoha vylepšeními - spáleninou (maso), přesolením (polévka) a rozvařením až rozblemcáním (příloha). Nikdo nepřijde k obědu včas, protože se mu nechce ještě ukončit práci, po obědě se do ní těžko znovu zapadá. Oběd nikomu příliš nechutná, ale manžel to sní, když už je konečně po týdnu teplé jídlo. Tou dobou mé rozčarování z konečně volné soboty nezná mezí a začíná bod, jež nebyl ve snovém programu - tajemné ÓM a levitace. Mou zásluhou levitují všechny věci, které "se" ještě nestačily odnést na místo a mé hlasité ÓM má co chvíli spíše poměrně artikulovanou podobu některých jadrných typicky českých výrazů. Hlava rodiny tedy raději zvedá kotvy, odváží zpravodaj, kvůli "němuž" nemohl přijít včas ani k obědu, ani včera k večeří, ani večer spát (usnul na křesle, kde se našel až ráno) a jeho ÓM je možná ještě jadrnější. Děti si spokojeně řvou na zahradě a tak konečně vpolední panuje doma naprostá *shoda* názorů a konání. Když se ale "Miláček" vrátí s úsměvem z pojižďky (pro korektory - ano, pojižďka od slova pochůzka, "r" je záměrně vynecháno) a potká mne při poměrně oblíbené činnosti věšení prádla na poměrně teplém a zářivém slunci ve chvíli poměrného smíření se skutečností (ani tuto sobotu neumyji okna, nezasadím balzaminky... ani tuto sobotu nebude u nás "dokonalo"), s úsměvem mne *něco jako* pohladí a večer (až dosekáme kostelní zahradu, sebereme prádlo, zameteme dvůr, konečně doklidíme a umyjeme nádobí za dva dny... a... atd.) se možná přece jenom sesedneme u grilu (pod pergolou ne, o té čtrnáct let jen sním) a budeme vnímat podvečerní vůni (šeříku a grilovaných kuřecích křidélek). Není vyloučeno, že syn bude hrát na kytaru a my si přitom ve shodě šťastně zazpíváme. Taková normální sobota! -iva-

Vlčácké zúčtování

Milí čtenáři, každý subjekt vydává svou výroční zprávu pro informování o svých finančních výsledcích za uplynulý rok. vlčácký oddíl se sice nepochlubí velkými finančními obraty, ale rád bych vás ve zkratce informoval a zároveň seznámil, co jsme všechno prožili a u čeho všeho jsme se mihli ve školním (vlčáckém) roce 2009 – 2010. Tak jdeme na to. Počet členů: 14 (Petr A., Václav B., Radoslav Č., Matouš H., Jonáš J., Kryštof J., Václav L., Hubert L., Daniel P., Tomáš P., Jindřich R., Alois V., Matěj V. a Michal V. Počet vedoucích: 2 (Pavel Schöberle – Mauglí a Jan Franta – Frantík). Počet schůzek: 27. Počet výprav: 7. Kde jsme všude byli na výpravách: 31. 10. 2009 - výlet

- Kodská jeskyně, 5. 12. 2009 - středisková výprava – mikulášská výprava, 19. 12. 2009 - výlet nad Beroun + Betlémské světlo, 20. 2. 2010 - výlet Karlík společně s černošickými vlčaty, 21.03.2010 - výlet Koukolova hora, 24. 4. 2010 - závody světlušek a vlčat Nučice + skautská mše + oheň na famí zahradě, 5. 6. 2010 – krajské závody světlušek a vlčat Přehvozdí u Českého Brodu. Počet stráveného času na schůzkách: cca 54 hodin. Počet stráveného času na výpravách: cca 63 hodin. Celkem strávený čas na akcích s vlčáckým oddílem cca 117 hodin. Počet vytvořených fotek z akcí: 350 snímků (již vytříděných).

Snažili jsme se psát do farního časopisu, informovat rodiče prostřednictvím e-mailu a nástěnek o akcích, roznášeli jsme Betlémské světlo, pomáhali jsme na Tříkrálové sbírce, trochu jsme pomáhali na Hrnčířských trzích, účastnili jsme se závodů světlušek a vlčat a proboujvali jsme se až na krajské kolo (Středočeský kraj).

Na tomto místě patří dík všem rodičům, kteří své ratolesti do oddílu přivedli a podporovali je v činnosti. Též patří dík vám všem, kteří jste nám jakkoliv pomáhali – doprava dětí na akce, materiální a finanční pomoc atd. Děkujeme.

Vlčata na závodech

foto Maruška Stielová

Na příští skautský rok od září se těší **Frantík a Mauglí**.

Oceloti: „Cyklo“ výprava

Sraz byl v neděli 23. 5. 2010 po farním agapé. Jelo nás šest, já (Dan Průša), Vojta Morčuš, Honza Marek, E. T. (Petr Čapla), jedna „Lasička“ Lenka a Honza Kebrle, který se k nám později připojil. Vojta přijel s píchlým kolem, ale náhradní duši neměl, tak jsme jeli k Honzovi Markovi pro novou duši. Plášť měl také ve stavu nepojízdném, tak obdržel i nový plášť. Jeli jsme podle mapy s různými kontrolami. První kontrola byla u Alkazaru. Pokračovali jsme směrem na Svatý Ján, ale uhnuli jsme na Bubovice. Jeli jsme po silnici a později jsme se napojili na blátivou cestu do kopce, na jejíž křižovatce byla další kontrola. Na konci této cesty jsme si dali svačinu, kde Vojta prohlásil: „já mám hlad, ale už jsem vše snědl“. Honza Marek tedy navrhl, že v Bubovicích je restaurace, a že si tam dáme polévku. Polévku si dalo pět lidí. První tři porce

Účastníci „zájezdu“

foto Jan Marek

nám přinesli během pěti minut a ostatní byly odkládány a byly doneseny až po hodině. Všichni jsme se nudili a byli jsme naštvaní, ale stalo se. Po polévce jsme pokračovali v cestě a další kontrola byla v Solvayových lomech, kde opět Vojta bodoval a prohlásil: „Jé, já jsem si v restauraci zapomněl batoh“. Tak jsem se s ním vracel zpět a po cestě nás dohonil i E.T. Když jsme se vrátili do Solvayových lomů, tak jsme si procházeli různé kytky a stromky. Další kontrola byla u brány Solvayových lomů, kde jsme si přečetli informace o lomech. Po přečtení jsme pokračovali do kopce po prašné cestě. Dojeli jsme na silnici nad Loděnicí. Tam jsme se rozdělili na dvě skupiny. První skupinu tvořil Honza Marek s Lasičkou a Vojtou, kteří jeli po silnici. Druhá skupina byl pochopitelně zbytek, který jel zkratkou z kopce po prašné cestě. Když jsme sjeli kopec, tak jsme se zase setkali. E. T. byl z kopce nadšen, protože pokořil svou největší rychlost (63 km/h). Zastavili jsme u Loděnice u staré vápenky, kde nám Honza Marek o ní povídal. Potom jsme sjeli do Loděnice, kde byla kontrolní otázka, co se na nádraží točilo. Pro ty kdo, to neví, to byl film Ostře sledované vlaky. Projeli jsme loděnickým sídlištěm, pokračovali jsme po silnici a napojili jsme se na kamenitou cestu do velkého kopce. Všichni to vzdali a své stroje tlačili, až na pár horalů -

Vojtu s Honzou Markem. Někteří vyjeli, někteří vyšli kopec k závoře, kde jsme dostali úkol, kdo najde další kontrolu. Všichni jsme kontrolu přešli a vyšplhali jsme další kopec. Pokračovali jsme po rovině, až pod kopec kde nám Honza Marek řekl, že ho nevyjedeme, že ho nevyjel nikdy ani on. Musím říci, že ten kopec nešel ani vyjít, ale Honza Marek ho nakonec vyjel! Byl to kopec

Jedna z kontrol?

foto Jan Marek

k rozhledně, kde byla přestávka na pití. Když se všichni řádně napili, pokračovali jsme v cestě z prudkého blátivého kopce. E.T. a Honza Kebrle spěchali na mši, a proto jsme jeli rychle. Dojeli jsme ke skládce, kde jsme zjistili, že jsme někde ztratili Honzu Kebrleho. Tak Honza Marek poslal E.T. ho, aby ho našel. Během toho, co ho E. T. hledal, tak Honza volal, že asi špatně uhnul. Honza Marek mu cestu poradil, zavolal E.T.mu, aby se vrátil, a pokračovali jsme v pěti. Jeli jsme lesem po rovině, jelikož E. T. spěchal na mši, jel poněkud rychleji než ostatní, a po chvíli nebyl vidět, takže jsme pokračovali už jen ve čtyřech. Z lesa jsme vyjeli nad golfovým hřištěm Na Veselé. Odtud jsme sjeli až na faru. Po chvíli dorazil i Honza Kebrle. Těším se na další „cyklo“ výpravu.

Daniel Průša ml.

Za řeku a ještě dál...

Dne 6. června 2010 se uskutečnila druhá v krátkém sledu po sobě jdoucí výprava Ocelotů na kolech. A tentokrát se jelo dále a déle, abychom objevili další kus země, která by nám jakožto Berouňákům měla být již známá. A přece. Pokaždé, když sednu na kolo a

vydám se na cestu po kraji kolem Berouna, tak se najdou místa, kde jsem ještě nikdy nebyl nebo byl, ale už je hodně dávno. Stejně tak tomu bylo v neděli po mši svaté.

Sešlo se nás stejně jako minule s menší obměnou. Naše výprava se sestavovala z Jana Marka, Dana Průši, Vojtěcha Morčůše, jedné Lasičky- Lenky (bohužel si nevzpomenu na její příjmení, tak doufám, že mi odpustí, až to bude čist), mne (Petra Čaply) a (teď ta změna) Michala Paulíčka - Kolíka. Všichni jsme připraveni a můžeme se vydat na cestu. Ještě musíme zkontrolovat kola. Navzájem si je tedy zkontrolujeme a můžeme vyjet. Jan Marek nás seznámil s plánem trasy. Máme v plánu zdolat něco

Druhá "kolová" expedice

foto Jan Marek

kolem třiceti kilometrů a dobýt další kontroly na mapě s názvem „VYPRAHLÝ BAJKONUR 2010“. Není to mnoho, ale podle terénu, kterým se budeme ubírat, a vzhledem k počasí, které nám dnes přeje, to bude ažaž. Tak hurá za dobrodružstvím!

První kontrolou je keltské opidum ve Strádonicích. Pro mě již známé, ale rád se tam opět podívám. Nejprve jsme museli zdolat pro začátek našeho nedělního putování docela nepříjemný „stoupák“ na Zdejcínu. Ty serpentýny dají člověku zabrat, i když je jde pěšky, natož je vyšlapat na kole... Ale co, je dopoledne a jede se víceméně ve stínu lesa. Jde to. Na horizontu kopce se

Jan vědoucí a Petr studující ☺

foto Oceloti

chlupci zapotili...

nám otvírá "supr" výhled na údolí Berounky a na obec pod námi. Je to Hýskov. Je vidět i strádonický most přes řeku a vlevo za řekou Nižbor. Také je vidět červenou střechu nižborského zámku na skalním ostrohu, a když se podíváme přes řeku vlevo od nás, tak lze vidět údolí Žlubineckého potoka. A na horizontu za řekou se jako orientační bod tyčí vodojem v Chyňavě. Proč to říkám? Protože na tomto místě si pro nás Honza Marek připravil již druhý úkol - zorientovat se podle mapy a v terénu určit orientační body. Ono to pro někoho může být lehké, ale o našich Ocelotech to říct nemůžu. Docela se **(pokračování příště) Petr Čapla - E.T.**

Kdy už ta krize konečně skončí?

O krizi můžeme čerpat především ve sdělovacích prostředcích velmi mnoho zpráv. Jedná se o věc důležitou, která, myslím, nějakou měrou ovlivnila život každého z nás. Můj teda velmi – v oblasti financí. Proto je zájem médií pochopitelný a přirozený. Jistě mi dáte za pravdu, že názory, které jsou veřejně prezentovány, se to jen hemží a jejich různorodost také nezná mezí. V posledním roce jsme krizi již začínali překonávat, skoro ji překonali, pak do ní zase začali padat, následovalo nešťastné Řecko, před volbami se hodilo nové odhodlání k boji, hrozba Španělska a mohl bych asi i pokračovat.

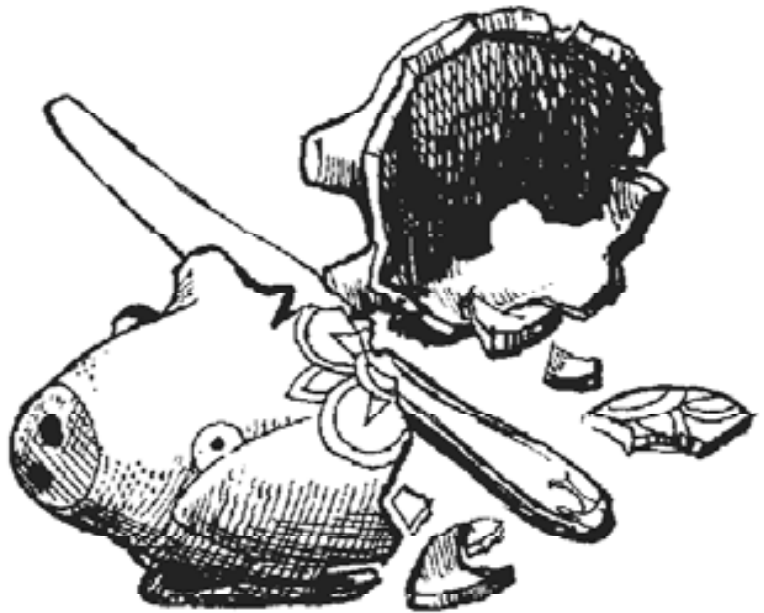
Po téměř půlročním váhání jsem se rozhodl, že zveřejním názor i já. Tedy pouze na stránkách našeho zpravodaje. Jedním z důvodů, proč jsem se nakonec odhodlal, je poměrně vysoká dávka optimismu a někdy snad až lehkomyšlnosti lidí, se kterými se setkávám. Samozřejmě pouze co se tématu „krize“ týče. Přiznávám, že mě zneklidňuje i skutečnost, že téměř nikdo nemá podobný názor jako já.

Vycházím z veřejně dostupných informací, protože ve vlivných kruzích ty „kámoše“ nemám. Nechci ani brát na sebe zodpovědnost, že přijmete za pravdu vše, co tady napíšu. (Trocha alibismu na úvod musí být.) Mým cílem je ten známý hlodající červíček.

Tak já si opravdu myslím, že krize zdaleka nekončí. A nyní snad i vysvětlím, proč si to myslím.

Na začátku příběh ze zaměstnání. Firma, ve které pracuji, má platby v zahraničních měnách a já mám na starosti jejich konverzi na koruny. To obnáší průměrně dvakrát měsíčně zadat příkaz bance, která konverzi zrealizuje. Mým úkolem je vystihnout ten správný okamžik směny – když je „to Euro“ zrovna nejsilnější. Musím přiznat, že několik let to pro mě znamenalo pouhou loterii. A to až do doby, kdy jsem si všimnul, že moje úspěšnost v té loterii je maximálně 30 %. Čekal jsem přirozeně běžných 50 %, jako kdybych si házel mincí. Začal jsem se o věc více zajímat a hledat nějaké zákonitosti. Už jsem byl i připraven realizovat směnu deviz v těch okamžicích, kdy jsem to považoval za nejhorší a tím úspěšnost překlomit na opačných 70 %. S úžasem jsem se pak dočetl, že jsem normální, a že takto špatně obchoduje valná většina lidí (včetně odborníků a profesionálů) a jedná se o záležitost spadající do oblasti psychologie. To jen pro zajímavost. Důležité je, že jsem si začal kupovat předpovědi pohybů měn, které poměrně vychází. Jejich součástí je i analýza kapitálových trhů. (*Pro zájemce www.elliottwave.com*)

Nyní trocha teorie. Klesající cena akcií je to první, podle čeho lze krizi předvídat. Tím to všechno začíná. Konkrétně poklesem bankovních a jiných finančních titulů. Ostatní akcie je pak následují. V případě Řecka začaly akcie padat již v prosinci. Tedy znovu padat, protože poprvé padaly v druhé polovině roku 2007 a celý rok 2008. Tak jako téměř všechny akcie na světě. My jsme se z novin o řeckých problémech dověděli až někdy v březnu. Nechci, aby to

redakční archiv

vyznělo, že musíme nutně Řecko ve všem následovat včetně případného státního bankrotu. Příklad jsem uvedl, abych demonstroval, že podle průběhu cen akcií lze předpovědět poměrně s vysokou pravděpodobností, že krize bude pokračovat. Složitější je určit, kdy k dalšímu poklesu dojde a na jakou dobu. Naopak lze jednoduše předvídat, že druhý (a doufejme již poslední) pokles překoná svým rozsahem ten první. Krize tedy bude pravděpodobně intenzivnější než začátkem loňského roku.

A teď se konečně vracím k hlavnímu tématu. Snažil jsem se vysvětlit proč si myslím, že pokračování krize je nevyhnutelné z hlediska technické analýzy vývoje cen akcií. Mohl bych pokračovat i důvody, které se označují jako fundamentální. Příkladem může být úvaha nad tématem: „Žije si lidstvo nad poměry?“ V této oblasti se ale již tak jistý necítím. Myslím, že důležitější je zamyslet se, jestli je potřeba kvůli krizi udělat něco jinak. Pro naši firmu jsme s kolegy vymysleli několik bodů, které by nám moly pomoci. Jednou větou: Budeme šetřit, abychom mohli pokrýt ztráty, které nám krize přinese. Tady se rád odvolám na Písmo a analogii se sedmi tučnými a hubenými léty.

- 1) Omezíme investice, protože pokud budeme mít peníze po krizi, pořídíme vše levněji. Očekáváme snížení cen.
- 2) Omezíme provozní náklady. V prvním okamžiku jednáním s dodavateli, později jejich selekcí. Upřednostníme kvalitu, ta bývá ve finále levnější.
- 3) Pokud to bude možné, některé dříve realizované investice zpeněžíme. Později bychom za ně určitě dostali méně.
- 4) Zvýšíme kvalitu a pokusíme se držet ceny tak dlouho, dokud je trh nepřemůže. Každý den se počítá.
- 5) Vyvineme vyšší úsilí při vymáhání pohledávek, protože některé firmy mohou mít větší problémy, případně i zkrachovat. Lepší to prostě zatím nebude.
- 6) Budeme platit stále včas a tím posílíme naši prestiž u dodavatelů. Získáme tak vyšší kvalitu dodaných služeb, protože zdrojů (těch služeb) bude konečně dost.
- 7) Možná si budeme moci dovolit věnovat práci méně času a využít jej třeba k odpočinku. Bude to lepší, než vymýšlet fantasmagorie.
- 8) Připravíme se na rychlý nástup, který bude potřeba hned, jakmile začne proces oživení.
- 9) Připravíme se i na případný konec našeho podnikání. Hlavně psychicky. Určitě neuděláme takovou chybu, abychom případnou ztrátu financovali tak dlouho, že bychom se vydali ze všech peněz. To je lepší nedělat nic.
- 10) Ještě vyšší míru nebezpečí představují úvěry bank, které by naši ztrátu dočasně kryly. Pouze ale do výše hodnoty našeho soukromého majetku.

Nemusím asi vysvětlovat, že všechna uváděná doporučení lze aplikovat také v oblasti financí soukromých. Na úplný závěr uvádím, že mě fakt nenapadlo jiné řešení, jak krizí projít lépe, než s dostatečným finančním obnosem. Bohužel ale neumím odhadnout výši zmíněného obnosu. Kdo našetřil v období tučných let, má významnou výhodu. Ostatní budou muset začít šetřit nyní nebo později. To bude určitě obtížnější.

No, musím přiznat, že článek působí poměrně depresivně. Tak ještě jedna úvaha opačná. Většina z nás první fázi krize přežila bez větších problémů. Pokud bude druhé období i posledním a nebude o mnoho intenzivnější, můžeme předpokládat i podobný závěr. Já ale nevím, jestli to znovu bude také tak...

Kamil Horný, Loděnice

POSLEDNÍ SLOVO: ČAS MĚNIT?

Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas (Kaz 3,1). Přítomný čas je časem měnit, volit a časem volbu přijímat. V letošním roce jsme volili nejen vládu ČR, volební změny se nevyhnuly ani našemu malému farnímu světu. Mohu-li použít slova knihy Kazatel, je čas “umírání” stávající pastorační rady a vašimi nominacemi se počíná čas “rození” nové. Máme novou radu ekonomickou; čas služby končí jedněm bratrům a sestrám z našeho skautského střediska, aby začal druhým, nově zvoleným. Je čas hledat i čas ztrácet. V pomyslné redakci tohoto zpravodaje jsme si položili otázku: Nepřichází i pro nás svůj čas? Na současné podobě farního časopisu pracujeme víceméně v nezměněné sestavě již devět let! Síly nás ještě úplně neopustily, děláme jej rádi, jinak by nebyl vůbec myslitelný ten každoměsíční sedmidenní/sedminoční(!) kolotoč psaní článků, korektur, sázení a tištění... (I když na konci tohoto uzávěrkového týdne budou ta “nadšená” slova možná znít, slušně řečeno, méně výmluvně, jako ostatně vždy před vydáním.) Na bilanci či “havlovské” odcházení by se lépe hodilo završení celé dekády, která například nastane v příštím roce... Farní časopis by však měl vycházet z požadavků farníků. Třeba by se měl podle vás dělat jinak, vypadat jinak. Nechceme za každou cenu všeho nechat, ale svá “místa” nabídnout k dispozici, aby zpravodaj netrpěl třeba zkosnatělostí, stagnací a podobnými nemocemi. Třeba někdo jiný zase naopak chce nabídnout své síly a nenašel příležitost. *Nyní je čas příhodný!*

Proto vyhlášíme na dobu letních prázdnin konkurz na “funkci manažera, šéfredaktora, sazeče a tiskaře či editora” v jedné osobě (všechny tyto práce a některé další toto obnáší) berounského katolického zpravodaje. (Samozřejmě všichni naši milí redaktoři, zpravodajci, korektoři a skladatelé zůstanou stále stejně činní, dokud chtějí a mohou!) Přihlašte se buď do redakce pomocí emailu: red.tym@seznam.cz, telefonem na čísla 602129195. 602945017, písemně pomocí schránky v kostele či ve vestibulu fary, nebo osobně přímo kněží, nejlépe P. Pecinovskému.

Iva a Lojza Vašků

MODLITBA MĚSÍCE:

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA PRÁZDNINY:

••• *Za Boží požehnání pro čas prázdnin a dovolených* •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V červnu slavila **Erika Horká** z Berouna 40 let, **Kamil Lukavský** z Rudné 45 let a deset let kněžství oslavil **P. Petr Bouška**, náš bývalý kaplan t. č. z Prahy Smíchova. V červenci budeme gratulovat **Jiřímu Zdílnovi** z Berouna k 35. narozeninám. V srpnu oslaví 25. výročí narození **Anna Marková** z Berouna, **Kamil Alfery** z Litně 40. výročí a **Pavel Rychetský** z Korna 45. výročí narození. Všem vyprošujeme Boží požehnání!

Rádi posíláme blahopřání také panu **Ing. Ladislavu Oulíkovi** z Prahy, který v berounské farnosti v minulosti významně pomáhal a podílel se také na vzniku KMS a který v srpnu oslaví 80 let! *Ať Vás Hospodin chrání a žehná Vám!*

-red-

NAROZENÍ: *Ve čtvrtek 3. června se narodil **Davídek Pilous** z Nenačovic. Rodičům a sestřičce srdečně blahopřejeme.*

*Velmi se omlouváme, pokud jste marně hledali v těchto rubrikách jméno někoho, koho máte rádi. Ozvěte se nám, prosíme, na e-mail: **red.tym@seznam.cz**, na tel. 602 945 017, nebo písemnou formou na lístečku, který vhodíte v kostele do krabičky “BKZ - Dotazy a články” na stole s tiskovinami.*

I+L Vašků

KŘTINY: V měsíci červnu přijali v kostele sv. Jakuba svátost křtu **Jindřich Josef Štusák** a **Kateřina Veronika Švarcová**.

SVATBY: V červnu přijali svátost manželství v kostele Narození sv. Jana Křtitele ve Svatém Janu pod Skalou **Jan Kreisinger** a **Hana Sobalíková**, **Lukáš Duchek** a **Anna Čmejrková**.

POHŘBY: V měsíci červnu jsme do rukou Božího milosrdenství svěřili paní **Emílii Marxovou** z Berouna.

Milí čtenáři,

už jsme v tomto zpravodaji použili slova bratra Kazatele jednou a nedá nám to, musíme znovu:

“Jaký užitek má ten, kdo pracuje, ze všeho svého pachtění? Viděl jsem lopotu, kterou Bůh uložil lidským synům, a tak se lopotí. On všechno učinil krásně a v pravý čas, lidem dal do srdce i touhu po věčnosti, jenže člověk nevystihne začátek ani konec díla, jež Bůh koná.”

(Kazatel 3, 9-11)

A tak vám všem přejeme, abyste si během léta odpočinuli od lidského pachtění, abyste vystihli správný začátek i konec díla, jež má Bůh pro vás připraveno a hlavně abyste o prázdninách našli alespoň kousek z té krásy věčnosti, jež pro nás má Pán připravenou.

Požehnaný čas odpočínutí !

Vaše redakce

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová, Lucie Lukavská. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky “Dotazy a příspěvky” v kostele či do schránky “BKZ” ve vestibulu fary.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: **www.beroun.farnost.cz**

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, e-mail: **red.tym@seznam.cz**